

אגף לעבודות צבוריות מסירת עבודות תכנון של כבישים

בתכנית החומש של משרד העבודה לשנות הכספים 1972—1976 נקבעו למע"צ, בתחום רשת הכבישים, שלושה יעדים עיקריים: פיתוח כבישים מהירים בין הערים הראשיות וטרמינלים ארציים, הקמת מחלפים בצמתים עמוסים, והרחבה ושיקום של כבישים והתאמתם לעומס התנועה; שיפור רמת הבטיחות בכבישים הבין עירוניים; ותחזוקת כבישים קיימים. היקף העבודות הכלולות בתכנית יסתכם, לפי מחירי 1971, בכ-1 מליארד לירות.

במע"צ מספר יחידות תכנון לכבישים: יחידה לתכנון כללי ומוקדם, העוסקת בקביעת פרוגרמות ותוואים; יחידה לתכנון מפורט העוסקת בהכנת תכניות מפורטות לסלילה ומיפרי כמויות; יחידה לתכנון תחבורתי, העוסקת בספירות תנועה ובתכנון הצבת תמרורים ורמזורים; ויחידה לגשרים. ביחידות אלו מועסקים כמאה עובדים. מע"צ נוהגת להזמין עבודות תכנון בהיקף ניכר וכן שירותים שונים, הקשורים בסלילת כבישים והקמת גשרים ומחלפים, ממתכננים, שאינם נמנים עם סגל עובדיה. להלן נתונים על הוצאות מע"צ לתכנון כבישים, גשרים ומחלפים, ועל העבודות, שנמסרו למתכנני חוץ, בשנות הכספים 1972—1974 (באלפי ל"י):

1972		1973		1974		הסעיף
הוצאה בפועל ב- %	תקציב בל"י	הוצאה בפועל ב- %	תקציב בל"י	הוצאה בפועל ב- %	תקציב בל"י	
62	4,555	54	4,823	62	2,046	תכנון חוץ
38	2,791	46	4,249	38	6,265	תכנון עצמי
100	7,346	100	9,072	100	8,311	סה"כ

בחודשים אוקטובר—דצמבר 1974 בדק משרד מבקר המדינה במשרד הראשי של מע"צ בתל אביב את דרכי מסירת עבודות התכנון של כבישים, גשרים ומחלפים למתכנני חוץ (על מסירת עבודות תכנון של מבנים למתכנני חוץ — ראה דו"ח שנתי 20, עמ' 499; בדבר מסירת עבודות תכנון על ידי משרד הבטחון — ראה דו"ח שנתי 21, עמ' 688; על מסירת עבודות לגורמי חוץ — ראה גם בדו"ח זה: על ידי אגף המדידות; על ידי מערכת הבטחון; על ידי רשויות מקומיות).

1. על פי חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה—1965, הוכנה הצעה לתכנית מיתאר ארצית לרשת הדרכים במדינה, הכוללת דרכים מהירות, ראשיות ואזוריות. היא הוגשה על ידי שר הפנים לממשלה ביולי 1971, אולם טרם אושרה (בעניין זה ראה גם דו"ח שנתי 21, עמ' 477, ודו"ח שנתי 24, עמ' 551). במסגרת הכוללת של הצעת תכנית המיתאר האמורה מכינה מע"צ תכניות כוללות ומפורטות לסלילת כבישים. קביעת העדיפויות לסלילת הכבישים על פי התקציב היא בידי ועדה עליונה לכבישים, שבה מיוצגים משרדי הממשלה וגורמי מים אחרים, שלהם זיקה לעניין, ובראשה מנכ"ל משרד העבודה (על עדיפויות בסלילת כבישים ראה דו"ח שנתי 22, עמ' 537). הוועדה מקבלת את החלטותיה על סמך תכניות מוכנות או תכניות בשלבי תכנון מתקדמים המובאות לפניה. סדרי העדיפות בבחירת הכבישים או המיתקנים לתכנון — כולל ומפורט — נקבעים על ידי סגן מנהל מע"צ לכבישים. לאחר קביעת הפרוייקטים לתכנון הוא קובע, בהתייעצות עם מנהלי היחידות הנוגעות בדבר, את דרכי הכנת התכניות — אם על ידי מהנדסי היחידות במע"צ ואם על ידי מסירת העבודות למתכנני חוץ — בהתחשב, בעיקר, בעומס העבודה של היחידות.

משרד מבקר המדינה הצביע על הצורך, שייקבעו הנחיות בכתב למסירת עבודות תכנון למתכנני חוץ תוך התחשבות בנסיגות שצטברו בדבר הליכי אישור תכניות ובעומס העבודה של היחידות.

2. במע"צ פועלת ועדה, המורכבת מסגן מנהל מע"צ לכבישים, היועץ ההנדסי לכבישים, המהנדס הראשי לתכנון כבישים וחשב מע"צ. מתפקידי הוועדה לאשר את בחירת מתכנן החוץ לביצוע העבודה.

החלטה על מסירת עבודה למתכנן חוץ מן הדין, שתתבסס על בחירה מתוך רשימה של בעלי מקצוע המעוניינים בקבלת עבודות תכנון ושלדעת מע"צ יש להם הנתונים שהיוו תנאי לכלילתם ברשימה (בעניין זה — ראה דו"ח שנתי 19, עמ' 483). על כך עמדה גם ועדת הכספים של הכנסת בסיכומיה והצעותיה לדו"ח שנתי 19, שאושרו בכנסת.

— יש במע"צ רשימה של מתכנני כבישים לפי התמחויותיהם, אולם החלטה על כלילת מועמדים חדשים ברשימה אינה מתקבלת על ידי ועדה כפי שהיה רצוי, אלא על ידי מהג-דסים בכירים במע"צ.

לאחר שנתקבלה החלטה למסור ביצוע עבודות תכנון למתכנן חוץ, מגיש המהנדס הראשי לתכנון כבישים או המהנדס הראשי לתכנון גשרים — הכול לפי נושא התכנון — בקשה לוועדה לאשר מסירת העבודה למתכנן חוץ.

— הבקשה כוללת בדרך כלל שמו של מתכנן אחד, שמגיש הבקשה ממליץ עליו, והוועדה באשרה את הבקשה אינה מנמקת בכתב את ההחלטה. עוד מצאה הביקורת, כי ברוב המקרים הוגשו הבקשות על ידי חבר הוועדה — המהנדס הראשי לתכנון הכבישים — ללא הנמקה המלצתו.

— בבדיקה מסודרת הועלו מקרים, שהוועדה אישרה מסירת עבודות תכנון בהיקף כולל של כ-750,000 ל"י למשרדי מתכננים שהיו, אמנם, בעלי ידע בנושאים שנמסרו להם, אולם שמותיהם לא היו כלולים ברשימה. במקרה אחר נמצא, שמתכנן התחיל בעבודתו ביוני 1971 — כשבועיים לפני שהבקשה למסירת העבודה הובאה לדיון ואישור של הוועדה; היקף העבודה הסתכם ב-125,000 ל"י.

3. בשנות הכספים 1972 ו-1973 שילמה מע"צ למתכנני חוץ עבור תכנון כבישים כ-9.4 מליון ל"י. מתוך סכום זה שולמו כ-4.6 מליון ל"י, כ-50% לשתי חברות מתכננים, שקיים קשר בעלות ביניהן. בשנים 1972 ו-1973 חתמה מע"צ על 17 חוזים חדשים בדבר עבודות לתכנון כבישים; 5 מהם קיבלו שתי החברות הנ"ל.

על ריכוז עבודות תכנון בניינים, שמע"צ מוסרת למתכנני חוץ, העיר מבקר המדינה בדו"ח שנתי 20 (עמ' 507). עוד הועלה נושא של מסירת עבודות תכנון בדו"ח השנתי 19 (בפרק על משרד השיכון, עמ' 480), והוא נדון גם בוועדת הכספים של הכנסת. הוועדה בסיכומיה והצעותיה לדו"ח שנתי זה, כפי שאושרו בכנסת, קבעה, כי היא רואה בחומרה רבה סדרי מסירת עבודות תכנון למתכננים מבחוץ, שהביאו לכך שעבודות תכנון בהיקף ניכר נמסרו למספר קטן של מתכננים, בלי שיהיה לכן הסבר מניח את הדעת. עוד קבעה הוועדה, שיש למצוא דרך לפיזור רחב יותר בין בעלי המקצוע של הזמנות בעלות היקף כספי ניכר, תוך שמירה על רמה מקצועית נאותה (ראה דו"ח שנתי 20, עמ' 842).

4. — אחד המהנדסים הבכירים של מע"צ השתלם בשנים 1967—1969 במוסד אקדמאי בארץ, ובמסגרת לימודיו זכה להקלות ולמענקים המקובלים בשירות המדינה. עם גמר השתלמותו ביקש המהנדס לפרוש בטענה, שתנאי עבודתו הורעו כתוצאה משינויים ארגוניים במע"צ. לאחר דיונים החליטה מע"צ, בסוף 1970, באישור נציבות שירות המדינה, כי המהנדס יפרוש באפריל 1971, ויקבל פיצויים מלאים ומע"צ תוותר על הדרישה, שיוחזרו מענקי ההשתלמות. נוסף על כך הסכימה מע"צ, כי המהנדס יקבל שלוש עבודות תכנון בתור מתכנן חוץ. ההחלטה נומקה בכך, שהמהנדס החל לטפל בהן עוד קודם לכן, וכבר רכש ידע בפרויקטים אלה. ואכן במארכ 1971, כחודש ימים לפני פרישתו, החליטה הוועדה

למסירת עבודות למסור למהנדס שלוש עבודות, שביצוען נמשך עד 1974, ושכר הטרחה עבורן עד סוף אותה שנה הסתכם בכ-228,000 ל"י. לגבי עבודה אחרת, שבה טיפל המהנדס לפני פרישתו, החליטה מע"צ באפריל 1971 למסור את המשך תכנונה למשרד מהנדסים, שאליו הצטרף המהנדס לאחר פרישתו.

לדעת הביקורת, ניתן למסור עבודה לעובד לשעבר לאחר פרישתו, בתנאי שהעבודה נמסרת על פי דרכי המסירה המקובלות בתחום זה ונשמר מרחק זמן גאות בין מועד הפרישה של העובד לבין מועד קבלת העבודה. מכאן שלא היה מקום למסירת העבודות כחלק מתנאי הפרישה של העובד.

5. מע"צ משלמת למתכננים את שכר הטרחה על פי התעריף של אגודת האינג'נירים והארכיטקטים בישראל, משרדי ממשלה אחרים, כגון משרד הבטחון ומשרד השיכון, וכן איגודים, שבהם משתתפת הממשלה, כגון חברת נתיבי אילון בע"מ, משלמים שכר טרחה נמוך מזה שנקבע על ידי האגודה. מאחר שמע"צ היא לקוח גדול במסירת עבודות תכנון כבישים, מן הראוי, שהיא תבוא במשא ומתן עם הגורמים הנוגעים לדבר לשם קביעת תעריף הולם.

אגף המדידות מסירת עבודות לגורמי חוץ

אגף המדידות שבמשרד העבודה (להלן — האגף) אחראי לעבודות המדידה והמיפוי הממ"ליות, והוא פועל כיחידת סמך במשרד העבודה. האגף עוסק במדידות המקיפות את כל אזורי הארץ ובמיפוי לפי נושאים, בעיקר מיפוי גיאולוגי, הידרולוגי, קלימטולוגי, היסטורי ודמוגרפי. עוד עוסק האגף במדידות לצורך הסדר קרקעות ובמדידות המוזמנות על ידי משרדי ממשלה ומוסדות ציבור לצרכי פיתוח. על פי ההוראות הקיימות, על משרדי הממשלה לפנות לאגף בכל ענייני מדידות ומיפוי, אם לשם התייעצות מוקדמת ואם לשם תכנון וביצוע של עבודות. חלק מעבודות האגף נמסרות לביצוע לגורמי חוץ.

בשנת הכספים 1973 הסתכמו הוצאות האגף בכ-21 מליון ל"י, מהן כוסה מהפחתות מתקציבי יחידות אחרות ומהכנסות מגורמי חוץ סך 13.6 מליון ל"י. בשנת הכספים 1974 הועד לאגף תקציב בסך 19.7 מליון ל"י, שסך 13.1 מליון ל"י ממנו אמור להתכסות מהפחתות ומהכנסות מגורמי חוץ. תקן האגף בשנת הכספים 1974 כלל 414 עובדים.

בשנת 1973 החל האגף לטפל בשלושה פרויקטים עבור גוף בטחוני (להלן — המזמין), והם נמסרו לביצוע לשלוש חברות, על פי התקשרות חוזית; היקף החוזים הסתכם בכ-700,000 ל"י. בדצמבר 1974 בדק משרד מבקר המדינה באגף את ההתקשרויות (בדבר ביקורת קודמת, שנערכה באגף ב-1969 — ראה דו"ח שנתי 20, עמ' 482 וממצאי מעקב בדו"ח שנתי 22, עמ' 533).

1. ב-1.4.1973 פנה האגף בכתב לשלוש חברות (להלן — חברה א', חברה ב' וחברה ג') והזמין להגיש הצעות לביצוע שלוש עבודות בנושאי פיתוח ותיכנות, (להלן — עבודה 1, עבודה 2 ועבודה 3). החברות הגישו את הצעותיהן, כלהלן (בל"י):

שם החברה	תאריך הגשת ההצעה	עבודה מס' 1 סכום ההצעה	עבודה מס' 2 סכום ההצעה	עבודה מס' 3 סכום ההצעה
חברה א'	26.4.1973	260,000	420,000	180,000
חברה ב'	24.4.1973	275,000	380,000	(1) —
חברה ג'	22.4.1973	ראה להלן	ראה להלן	120,000

(1) לא הוגשה.

ועדת המכרזים של האגף, בהרכב של מנהל האגף, הגובר ומנהל מחלקה, התכנסה לדון בהצעות בשתי ישיבות: ביום 4.5.1973 וביום 22.5.1973. היא דרשה וקיבלה מהחברות פירוט תחשיביהן, ולאחר שאלה נבדקו והושוו לתחשיב הוצאות, שערכה הוועדה, ולאחר התייעצות עם מומחים מקצועיים, כפי שנרשם בפרוטוקול היא החליטה: לפסול את הצעותיה של חברה ג' לגבי העבודות 1 ו-2, מאחר שהן לא תאמו את המפרטים, שנכללו בפנייה אל החברות. — היא הציעה לבדוק אפשרות של שילוב שתי העבודות תמורת שכר של 30,000 ל"י; למסור את עבודה מס' 1 לחברה א' בסך 234,000 ל"י; את עבודה מס' 2 לחברה ב' בסך 342,000 ל"י; ואת עבודה מס' 3 לחברה ג' בסך 108,000 ל"י. סכומים אלו נקבעו על ידי הוועדה על יסוד ההצעות של החברות בניכוי 10%, שנועדו לכסות הוצאות של פיקוח וייעוץ, שיבוצעו על ידי האגף. עוד החליטה הוועדה, כי בעד השימוש במערכות של ציוד לעיבוד נתונים אוטומטי של האגף יחוייב כל מבצע לפי התעריפים המקובלים באגף.

2. — אמנם הייתה פנייה באמצע פברואר 1973 מצד המזמין למנהל האגף, שלפיה נתבקש האגף לכלול בתכנית העבודה שלו לשנת 1973 הכנת תכנית למחשב לקראת ביצוע עבודה מס' 2, אולם לא נמצאה באגף הזמנה מפורשת מהמזמין לביצוע העבודה עם המפרטים הדרושים והסדרי מימון.

(א) ב-17.6.1973, כלומר כחודשיים וחצי לאחר פניית האגף לשלוש החברות להגיש את הצעותיהן, קויים דיון בין נציג המזמין לבין מנהל האגף וסוכם על ביצוע עבודה מס' 2, ונקבע שהמזמין ישלם לאגף סך של 250,000 ל"י כהשתתפות חד-פעמית וסופית לגבי הנושא. האגף התחייב, כי כל פעולה החורגת מתחום תכנית העבודה הרגילה בעתיד, תסוכם ישירות בין מנהל האגף לבין המזמין.

(ב) בקשר לעבודה מס' 3 הועלה, שוק בסוף יולי 1973 ביקש נציג המזמין מהאגף, שיבצע את העבודה באמצעות חברה ג', אך בהיקף קטן יותר ממה שהזמין האגף מהחברה, ומתוך כוונה, שעבודות התכנות ייעשו על ידי המזמין. לשם ביצוע העבודה הקציב המזמין סכום של 70,000 ל"י. רק בספטמבר 1973 הודיע המזמין על הסכמתו שהחברה תבצע את העבודה בהיקף ובהוצאה, כפי שהתקשר האגף בתחילה.

(ג) אשר לעבודה מס' 1, לא הומצא לביקורת תיעוד על הזמנת העבודה על ידי המזמין או על הסדרי המימון בקשר לביצועה.

3. חברה א' סירבה לקבל את עבודה מס' 1 על פי תנאי ועדת המכרזים של האגף, לאמור בסכום של 234,000 ל"י — 10% פחות מההצעה המקורית שלה — ובסוף יולי 1973 הודיע לה, מנהל האגף, כי הוחלט לבטל זמנית את ביצוע העבודה. בפברואר 1974 לאחר הבטחת מימון לביצוע העבודה, ביקש מנהל האגף מהחברה לחדש את הצעתה לביצוע העבודה בהתאם למפרט שנמסר בזמנו ולהגיש בכל ההקדם את לוח הזמנים לביצועה. החברה הסכימה לבצע את העבודה בסכום של 260,000 ל"י, בתנאי שהציוד הדרוש לפיתוח המערכות והנמצא באגף יועמד לרשותה ללא תמורה. מנהל האגף הודיע לה באמצע פברואר 1974, שהוא מאשר את התנאים שהציגה. החוזה בין האגף לבין החברה נחתם בראשית מארס.

בסוף מאי 1973 הודיע מנהל האגף לחברה ב', שהצעתה לגבי עבודה מס' 2, נתקבלה במחיר כולל של 342,000 ל"י, ובמידה שהיא תשתמש במתקני האגף לצורך ביצוע העבודה, תחוייב החברה על כך. ההסכם בדבר ביצוע העבודה נחתם באמצע יולי 1973.

ההסכם עם חברה ג' לגבי עבודה מס' 3 נחתם בסוף יוני 1973, בסך 108,000 ל"י בהתאם להחלטת ועדת המכרזים של האגף. החברה התחייבה להשלים את העבודה עד סוף 1973 בשלושה שלבים; ביצוע העבודה נסתיים.

4. משרד מבקר המדינה ריכו פרטים על שלוש החברות, שלהן נמסרו העבודות:

חברה א' נתאגדה ביום 2.3.1973 על ידי שני עובדים בכירים של האגף, הקשורים בתחום המיכון, ואדם נוסף, שעבד בשנים 1970—1972 כיועץ של האגף; השלושה הם גם בעלי מניותיה של החברה ומשמשים כדירקטורים שלה.

חברה ב' נתאגדה ביום 28.3.1973 על ידי אדם פרטי, ומשמש כדירקטור יחיד של החברה, וכן על ידי שלושת הבעלים של חברה א'.

חברה ג' נתאגדה בשנת 1969, על ידי אנשים, שלא ידוע על כל קשר בינם לבין האגף ולבין חברות א' ו-ב'; בדיון, שנערך בגוף המזמין, היא צוינה כבעלת נסיון וידע.

5. (א) — ההתקשרות של האגף עם שלוש החברות לא תאמה את הוראות התכ"ם בדבר רכישת טובין ושירותים, המחייבות עריכת מכרז לפני ההתקשרות; סטייה מהוראות אלה מצריכה אישור של המנהל הכללי. אישור כזה לא נתבקש ולא נתקבל.

(ב) — הפנייה של האגף אל החברות נעשתה לכאורה על-פי שיטת המכרז המצומצם. הפניה הייתה אל שלושה גורמים מתחרים, שאתם לא עבד קודם האגף, כאשר חברות א' ו-ב' נוסדו זמן קצר ביותר לפני שפנה אליהן האגף. נוכח ההרכב הפרסונאלי הדומה של חברות א' ו-ב', שעל כך צריך היה לעמוד האגף, הצעותיהם לא היו יכולות להיות בלתי תלויות זו בזו, ועל כן גם מבחינה זו לא הייתה התחרות על קבלת העבודה.

(ג) — אופי העבודות שנמסרו חייב במיוחד סודיות ובדיקת מהימנות של החברות, שלהן נמסר ביצוען. קצין הבטחון של האגף הודיע לביקורת, כי לא נתבקש לערוך בדיקה בטחונית לגבי החברות וכי לא ידוע לו, אם נערכה בדיקה כזאת על ידי גורם אחר.

(ד) — הקשר של עובדים בכירים של האגף עם חברות א' ו-ב' נוגד את הוראות התקשי"ר הן בדבר איסור של עבודה פרטית והן בדבר האיסור החל על פעילות עסקית, שיש בה משום ניגוד אינטרסים בין התפקיד הרשמי לפעילות הפרטית.

6. (א) — בסוף מארס 1974 הגישה חברה א' חשבונית עבור השלבים 1—2 של עבודה מס' 1 בסך 120,000 ל"י. חשבונית זו אושרה על ידי עובד האגף, שהוא אחד ממנהליה, בציינו, כי הוא בדק את החומר שנתקבל ומצא אותו מתאים למפרט. מנהל האגף צירף את אישורו, והחשבונית הועברה לתשלום.

עד לסיום הביקורת בראשית ינואר 1975, לא הוגשו חשבוניות נוספות לתשלום. הביקורת לא מצאה תיעוד, שממנו אפשר ללמוד על סיום שלבים 3—6 שהיו צריכים להסתיים ב-31.3.1974, ושלבים 7—9 שהיו צריכים להסתיים ב-9.9.1974. בידי האגף לא היו אף נתונים בכתב על התקדמות ביצוע העבודה ועל סיבת הפיגורים; האגף גם לא נקט פעולה בגין אי התקדמות העבודה. הביקורת לא מצאה, שהאגף העביר למזמין מידע בכתב על התקדמות ביצוע העבודה.

(ב) קבלת העבודות השייכות לעבודה מס' 2, שבוצעה על ידי חברה ב' בשלביה השונים, וכן אישור החשבוניות נעשו על ידי מנהל האגף. על פי תנאי ההסכם התחייבה החברה לשלם עבור השימוש במתקני האגף. החברה השתמשה, לצורך ביצוע העבודה, במחשב של האגף כולל מכשיר יקר ערך נוסף. לאגף אין מפעיל קבוע למחשב וכל אחד מעובדי יחידת המיכון יכול להפעיל את המחשב לצורך עבודתו. על פי הנהלים של היחידה חייב המפעיל לציין על גבי טופס את זמני ההפעלה ומספר העבודה ולחתום עליו, הנתונים בטופס משמשים את האגף לצורך חישוב עלות השימוש וחיוב העבודות השונות בהתאם.

— לאגף לא היה פיקוח על השימוש במחשב ובמכשיר הנוסף והוא הסתפק בדו"חות שמולאו על ידי החברה. נמצאו 11 דו"חות של שימוש במחשב, המתייחסים לתקופה ספטמבר 1973—דצמבר 1974: 7 דו"חות עבור התקופה ספטמבר 1973—מאוס 1974 לא היו חתומים על ידי המפעיל; 3 דו"חות עבור התקופה נובמבר—דצמבר 1974 היו חתומים על ידי החברה — ללא ציון שם המפעיל; ורק דו"ח אחד מיום 1.12.1974 היה חתום על ידי הדירקטור של החברה כמפעיל. על פי הנתונים שבאגף השתמשה החברה במחשב בלבד, וזאת במשך 518 דקות ועלות השימוש על פי התעריף מסתכמת בכ-2,300 ל"י. האגף טרם חייב את החברה בסכום זה.

הביקורת, שהתייחסה למסירת עבודות בהיקף של כ-700,000 ל"י לביצוע על ידי גורמי חוץ מסחריים, העלתה לגבי עבודות בהיקף של כ-600,000 ל"י ליקויים חמורים בדרכי מסירתן וכן בסדרי הפיקוח של האגף. הממצאים בדבר הקשר של עובדים בכירים של האגף אל החברות המסחריות, שעמן ערך האגף חוזים לביצוע העבודות, גם מעלים חששות של פגיעה בטוהר המידות, מעילה באימון וביצוע עבירות משמעת. בעקבות הביקורת הושעו מעבודתם שני עובדי האגף שהיו פעילים בחברות הנ"ל.

ממצאי מעקב

פיקוח על העבודה

דו"ח שנתי 23, עמ' 491

הפיקוח על מילוי הוראות פקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תש"ל—1970 נתון בידי המחלקה לפיקוח על העבודה שבמשרד העבודה. הועלו ליקויים בתכנון עבודת המפקחים, בהיקף ביקורי הפיקוח וכן במעקב אחר תיקון הליקויים שהועלו, ובמיוחד החמורים שבהם.

לא חל שיפור במצב.

פקודת הבטיחות בעבודה קובעת שעל בעלי מפעלים לדאוג לבדיקתם של דודי קיטור שבמפעלים על ידי בודק מוסמך אחת לארבעה עשר חודש לכל הפחות. בדיקת תיקים, שהתייחסו לכ-180 דודי קיטור באזורים ירושלים, תל אביב והמרכז, העלתה חוסר תיעוד באשר לבדיקות תקופתיות של המכשירים, ופיגורים בבדיקתם.

בדיקת מדגם של תיקי מפעלים, שבהם מופעלים דודי קיטור במחוזות תל אביב והמרכז שנערכה במסגרת בדיקת המעקב לא העלתה ליקויים דומים.

ציוד מכני כבד

דו"ח שנתי 23, עמ' 516

במקרים רבים הזמינו המחוזות של מע"צ את הציוד הכבד מהיחידה המרכזית לציוד ורכב בסמוך מדי לתאריך, שבו הכלי היה דרוש להם, כך שנבצר ממנה לעשות ויסות בין-מחוזי. לניצול כלי היחידה. לעתים הזמינו עובדי המחוז את הכלים ישירות מהקבלן, שזכה במכרז ארצי ולא